

Волошин Владислав Валерійович

Дата і місце народження: 27 грудня 1988 року, м. Луганськ

Звання: майор запасу

Посада: воєнний льотчик

Дата і місце загибелі: 18 березня 2018 року, м. Миколаїв

Місце поховання: ссmt. Марківка, Луганська область.

Підрозділ: Повітряні сили України

Обставини загибелі: 18 березня 2018 року покінчив життя самогубством у себе вдома у Миколаєві, пострілом в груди з бойового пістолету марки ПМ без номерних знаків, помер близько 15:00 у лікарні швидкої медичної допомоги

Місце поховання: В Одесі на Таїрівському кладовищі проведено кремацію, після чого прах передано на поховання у село Новодеркул на Луганщині.

Нагороди: : Нагороджений Орденом «За мужність» III ступеня (19 липня 2014 року) – за мужність та героїзм, виявлений в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України.

11 жовтня 2016 року за вагомі особисті досягнення, в зміцненні обороноздатності і безпеки України, за зразкову службу та зразкове виконання військового обов'язку, високий професіоналізм нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Владислав Валерійович Волошин народився в місті Луганськ. Потім переїхав разом з батьками в село Новодеркул Біловодського району Луганської області. 2004 року закінчив 9 класів Новодеркульської ЗОШ імені А. В. Пастухова і вступив до Луганського воєнного ліцею ім. Героїв Молодої Гвардії. 2006 року навчався у Харківському університеті Повітряних Сил. 2010 року проходив військову службу в Повітряних силах України. Льотчик 2-го класу. Воєнний льотчик Повітряних сил та Збройних сил України (2010-січень 2017 року), майор запасу. Учасник бойових дій на сході України, здійснив 33 бойових вилетів. 3 грудня 2017 року – в. о. генерального директора комунального підприємства «Миколаївський міжнародний аеропорт». Здійснював бойові вильоти у складі сил антитерористичної операції. 21 липня 2017 року був призначений на посаду заступника генерального директора з авіаційних питань КП «Миколаївський міжнародний аеропорт». 30 грудня 2017 року призначений виконуючим обов'язки генерального директора КП «Миколаївський міжнародний аеропорт». 18 березня 2018 року біля 13:30 покінчив життя самогубством у своїй квартирі в Миколаєві, пострілом з бойового пістолета марки ПМ без номерних знаків, помер у лікарні швидкої медичної допомоги близько 15:00.

Нагороджений Орденом «За мужність» III ступеня (19 липня 2014 року) – за мужність та героїзм, виявлений по захисту державного суверенітету та територіальну цілісність України. 11 жовтня 2016 року за вагомі особисті досягнення у зміцненні обороноздатності й безпеки України, за зразкову службу та зразкове виконання військового обов'язку, високий професіоналізм нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України. 26 грудня 2017 року нагороджений почесною відзнакою Головою Миколаївської обласної державної адміністрації «Святого Миколая Чудотворця» III ступеня. У травні 2015 року фото Владислава Волошина увійшло до 16 портретів на виставці героїв війни на сході в Адміністрації Президента України.

Під час війни на Сході України

Здійснював бойові вильоти у складі сил антитерористичної операції. У липні – серпні 2014 року льотчики Су-25 здійснювали по кілька бойових вильотів на день. Вранці 16 липня пара Су-25М1 вилетіла в район Маринівки, літак Волошина (борт 08) був ведучим. Штурмовики влучно відстрілялись по колоні російської бронетехніки, яку виявили у лісосмузі, але ведений (борт 41) був пошкоджений противником з ПЗРК. Волошин супроводжував літак товариша та надавав інструкції, льотчикам вдалось посадити літак у Майорську, літак Волошина повернувся на базу у Дніпрі. Того дня він здійснив ще один виліт на виконання бойового завдання поблизу українсько-російського кордону, його пару було підбито з території РФ ракетою ЗРК «Панцирь», пілот встиг катапультиватись і був врятований українськими прикордонниками.

29 серпня 2014 року на допомогу українським підрозділам, які під час виходу з Іловайська зазнали масованого удару зведених підрозділів бойовиків і частин регулярної армії РФ, було направлено дві пари штурмовиків Су-25. Владислав Волошин був ведучим першої пари Су-25, перед якою стояло завдання – знищити сили російських військових та проросійських бойовиків, які перекрили шлях виходу з Іловайська.

Пара Су-25 вийшла в район смт Кутейникове, штурмовики розвернулися і завдали удару повним комплектом чотирьох підвісок некерованих ракет С-8 кожен по позиціям російських сил, спостерігаючи після залпу ураження бронетехніки та вантажівок. Обидва Су-25 після цього взяли курс на аеродром базування, і поверталися на гранично малій висоті – 50 метрів. Така висота знижує до мінімуму загрозу потрапити в поле зору ворожих засобів ППО. Проте літак Владислава Су-25М1, бортовий номер 08 «синій», був уражений і втратив керування.

Владиславу вдалось катапультиватись, проте під час катапультації був пошкоджений правий ліктьовий суглоб і зміщені хребці. Після приземлення льотчику вдалось дістатись напівзруйнованого війною будинку на околицях окупованого ворогом Старобешевого, де він знайшов цивільний одяг. Він кілька разів виходив на зв'язок мобільним телефоном, і домовився про евакуацію з українськими медиками, які в ці дні вивозили поранених та загиблих з українських колон, що були розбиті під час виходу з Іловайська. Медики не змогли його забрати зі Старобешевого, і Владиславу довелося пішки виходити до с. Роздольне. Чотири доби знадобилося для виходу на вільну від російських сил територію.

Російський агітпроп згадав про «льотчика Волошина» 22 грудня 2014 року, коли в Росії з'явився «таємний свідок», який вказав на Владислава Волошина, як на винуватця збиття Боїнга малайзійських авіаліній над Донецьком. Голландська комісія не знайшла жодних доказів, що свідчили б про причетність штурмовика Су-25 до катастрофи – пасажирський літак було збито розрахунком зенітної установки Бук-М1.

Після служби у Збройних силах

2017 року звільнився зі Збройних сил. З 21 липня 2017 року призначений на посаду заступника генерального директора з авіаційних питань КП «Миколаївський міжнародний аеропорт». З 30 грудня 2017 року призначений виконувачем обов'язків генерального директора КП «Миколаївський міжнародний аеропорт».

18 березня 2018 року покінчив життя самогубством у себе вдома у Миколаєві пострілом в груди з бойового пістолету марки ПМ без номерних знаків, помер близько 15:00 у лікарні швидкої медичної допомоги.

21 березня у Миколаєві пройшла велелюдна церемонія прощання з Героєм війни. В Одесі на Таїрівському кладовищі проведено кремацію, після чого прах передано на поховання у селі Новодеркул на Луганщині.

Залишились батьки, дружина та маленька дитина.

Зі сторінок ЗМІ:

Волошин Владислав Валерійович [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енциклопедія. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/3jQFGzt>. – Назва з екрану. – Останнє оновлення: 15.06.20. – Дата звернення: 23.06.20.

Друзюк М. Військовий льотчик з Новодеркула / М. Друзюк // Вісті Біловодщини : вид. терит. громад Біловодського р-ну. – Біловодськ : Фактор-Друк, 2017. – 30 груд. – № 51. – С. 5.

«Его заставляли подписать документы на тендер». Почему застрелился бывший военный летчик Волошин [Электронный ресурс] // СТРАНА.ua : [интернет-газета]. – Электрон. данные. – URL: <https://bit.ly/3OV8xwW>. – Название с экрана. – Дата публикации: 19.03.18. – Дата обращения: 23.06.20.

Подгорный Р. Владислав Волошин: «детей без отца неохота оставлять» / Р. Подгорный // Факты. – 2018. – 22-28 марта. – С. 2.

Смоленцев С. Иловайская трагедия: пять страшных дней майора Волошина [Электронный ресурс] / Сергей Смоленцев // Думська : сайт. – Электрон. данные. – URL: <https://bit.ly/2P0vjKY>. – Название с экрана. – Дата публикации: 30.08.16. – Дата обращения: 23.06.20.

Тытыш Г. Выполнить задачу. Военный летчик Владислав Волошин о боевых вылетах, использовании авиации и ложь российских СМИ [Электронный ресурс] / Галина Тытыш // Українська правда : [інтернет-видання]. – Електрон. дані. – URL: <https://bit.ly/3hRTZ51>. – Назва з екрану. – Мова рос. – Дата публікації: 27.08.15. – Дата звернення: 23.06.20.